

Bona tarda,

Us passo el resum de la reunió a Stansted el passat dissabte.

A les 12 del migdia ens vam reunir varis representants de les associacions que representen la EBA.

L'ordre del dia era exclusivament fer la votació de qui representarà la EBA a Bl.

En un primer moment es preveia una reunió molt curta ja que els candidats no tenien intenció de fer cap discurs per exposar la seva candidatura, tot i així després de que varis dels membres ho demanéssim, van procedir a fer una exposició de quines son les seves propostes per millorar el blackball a nivell mundial.

Així doncs Mike Leavans i Ross McInnes van sortir de la sala per deixar que en Martin fes el seu discurs.

Martin Kirwan

Clarament en Martin no tenia res preparat i després de parlar del històric i recordar que tot va començar a Cork va demanar quines preguntes teníem per fer-li.

Jo vaig aixecar la mà però els representants de la EBPF que al ser anglesos sempre passen per davant sense tenir gaire consideració van queixar-se directament de l'últim Mundial, aquest tema no ens va afectar a nosaltres ja que era referent als U-15 i on en aquest Mundial els equips eren formats per 3 membres només i quan es va enviar la "entry form", aquesta era errònia ja que demanava 5 membres pels equips de U-15, unes setmanes més tard es va rectificar però aquesta informació no va arribar a tots els membres, de fet era la primera notícia per nosaltres.

Es va recordar els problemes amb l'antic secretari Dom Savage, que va dimitir ja que no feia gens bé la seva feina. A partir d'això és va obrir un debat sobre la comunicació interna entre els membres de l'EBA. El secretari actual Sean Rumbado va proposar crear un protocol de comunicació entre els membres per tal de que no es tornés a repetir cap incident per falta de comunicació.

Aquí doncs va ser on vaig poder intervenir gràcies a l'ajuda del Kevin Byrne que em va donar la paraula. Doncs aprofitant el tema de comunicació, vaig recordar el problema que vaig tenir amb en Mike Leavans amb el tema dels apartaments i també vaig recordar al mateix Martin una conversa que vam tenir a la AGM a Bridlington on ell em va dir que no patíem que tindríem apartaments, també vaig preguntar quin va ser el procediment per repartir els apartaments i la resposta va ser, per nombre de participants, els hi vaig recordar quants jugadors vam anar-hi i també vaig aprofitar per demanar transparència en aquests tipus de temes, tots els altres països van estar d'acord amb això i tot i demanar alguna explicació més no es va aclarir mes el tema. Després d'això i va haver una mica de discurs de la Catherine (Xipre), donant suport a la candidatura d'en Martin, parlant de la importància de portar el blackball a tots els racons del món.

És aquí on vaig aprofitar per preguntar quines són les intencions amb els contactes amb Xina.

En Martin em va respondre que tenien una proposta de contracte amb Joy Billiards i Cyclops i que al més de gener podien signar.

Això incorpora també una sèrie de classificatoris que es farien a cada país per anar a competir a Xina.

En Martin també informa que el vigent campió del món, Liam Dunster ha rebut una beca per anar a jugar el World Chinese 8-ball Masters amb les despeses pagades.

En aquest moment jo tinc la paraula i li demano que em faci una reflexió sobre l'últim mundial i que m'expliqui quines són les seves millores per al proper.

La seva resposta va ser molt curta, (el més important per al blackball en el futur proper és que els 5 continents participin al mundial), aquí va recordar els països interessats en participar com Macedònia, Nova Zelanda, etc. i informa de contactes a Sud-Amèrica per un futur immediat.

Jo vaig tornar a tenir paraula i vaig dir que hi havia mil coses molt més importants abans de que es jugui a blackball a Xilè, vaig comentar la diferència de taules a Killarney, el format pèssim de quadrants escrits a mà, etc. I la resposta del Martin va ser que no hi ha diners per afrontar aquests petits canvis.

Tot seguit en Paul Coldrick té la paraula i es parla del tema de l'alcohol i drogues i de la importància de controlar això per tal de poder sortir als mitjans i donar una bona imatge als júnior.

En Martin recorda esforços fets en anteriors campionats i el resultat molt dolent en el tema de portar begudes alcohòliques a la sala de joc, (al 2010 a Limoges va estar prohibit beure a dins la sala de joc i molts jugadors van entrar llaunes de Cola amb cervesa a dins). Ell diu que això és incontrolable, però en Paul i jo reivindicuem un control més exhaustiu del tema. En Paul també demana considerar la possibilitat de fer Mundial cada dos anys i Europeu cada dos anys, és a dir fer-ne un cada any, personalment crec que ens interessa.

En Martin dóna per acabada la seva intervenció.

Mike Leavans.

Va començar amb un discurs polític i bastant tòpic, parla una mica de l'històric i és remunta a Sud-Àfrica on tot va començar segons ell i després d'això va reivindicar que BI hauria de ser com una empresa i s'hauria de manejar com a tal per aconseguir ser molt més sostenible, doncs el tema econòmic és molt important per tirar endavant aquest esport. Diu que la millor manera de fer un pas endavant és aconseguir el 5è continent. Diu que Oceania és un continent no massa controlat i que el fet d'establir contactes amb Xina podria anar bé per controlar tota aquella part del món. No hi ha contracte signat però parla de uns possibles £23.000 en 3 anys de contracte.

Pel que fa Cyclops balls, estan en procés de prova i diu que ell mateix té 2 jocs de boles en dues taules en dos pubs diferents i continuen noves, és parla de la qualitat dubtosa tenint com a referència les boles xineses antigues que eren de molt baixa qualitat, doncs aquestes son d'una qualitat molt superior i el preu també ho és tot i que no arriba al preu alt de les Pro-balls, Sud-Àfrica es nega a comprar aquest model de boles bàsicament pel tema econòmic, finalment demano a en Mike a quant surten les Cyclops i el preu final és de 45€. Es torna a parlar del poc temps de reacció que es va

tenir informant 10 dies abans de la utilització d'aquestes al mundial i que potser amb 6 mesos d'antelació la gent ho hauria acceptat.

En Mike proposa una unificació de les taules per jugar els Mundials i es parla de que hi ha molta gent contenta amb les Optima, i també el contracte amb Hainsworth que ofereix els draps a £35 lliures més IVA.

Aprofito per preguntar quines són les millors importants per ell i la seva resposta és, millorar el tema econòmic i bona comunicació.

Tot i amb aquesta resposta reivindico la importància de petits canvis per al millor funcionament dels torneigs, etc. En aquest cas la seva resposta va ser que no hi havia la possibilitat de millorar la qualitat amb el finançament que hi ha, i jo vaig preguntar si hi havia la possibilitat de millorar el finançament doncs, i la resposta va ser, quan aconseguim el cinquè continent.

Després d'això hi va haver una mica més de discurs polític per acabar i no hi va haver massa cosa més. Sospito que els representants de la federació anglesa el votaven a ell i no van intervenir.

Ross McInnes

Bé i per acabar té la paraula en Ross,

El nostre candidat a diferència dels altres dos s'havia preparat un discurs, personalment em va agradar bastant i al principi vaig començar a prendre apunts però després vaig pensar que li demanaria el discurs i així aprofitar per escoltar-lo amb més atenció. Després de la reunió no hi va tenir cap inconvenient, el contrari va estar content i tot. Doncs al document adjunt, trobareu el seu discurs que el nostre traductor per excel·lència, Andy Hughes, ha traduït en molt poc temps.

Doncs bàsicament en Ross va fer la lectura d'aquest i després hi va haver una mica de controvèrsia en un punt ja que la proposta de votació que hi havia no era legal ja que el punt 3.4 de la constitució de BI diu que només es pot votar un membre per territori. Doncs el canvi en la votació respecte el que s'havia dit al principi era que només havíem de votar un membre i no dos com s'havia dit.

En Ross aprofita per dir que el contacte de Joy Billiards el va cedir ell a BI ja que Joy Billiards es va posar en contacte amb ell i va creure que era molt millor que contactessin amb BI i que aquesta prenguéss una decisió.

Tot seguit es parla de que no es pot vendre el blackball a qualsevol preu, es a dir, perquè venen els Xinesos de Joy Billiards a oferir-nos patrocinador si ells no juguen a blackball, està molt bé que ens ofereixin diners, però realment el seu objectiu és poder fer classificatoris i poder portar els nostres jugadors allà. Recorda noms com Gareth Potts, Darren Appleton o el mateix Jayson Shaw. Doncs potser Joy Billiards no és la millor opció si aquests no poden vendre el nostre joc, pregunta: farem els forats més grans també per fer el nostre joc més televisiu?

Parla de que s'han de fer canvis i canvis importants però que s'han de fer ara, no podem deixar que 4 persones facin i defacin, es refereix a Oceania i Àfrica que segons ells no tenen masses propostes de canvis, aquí es parla de si se sap els candidats que portaran ells a la reunió de BI, i no se'n sap res. Diu que ell sol no és la persona que

portarà la solució a tot, que necessita el suport de tots i de gent que s'involucri. Fa una menció del CPF, posant com exemple la millora en el funcionament d'aquest festival ja que cada any es fa una reflexió de les coses que no han anat com havien d'anar i l'any vinent estan solucionades i a hores d'ara ja és un referent Mundial. a partir d'aquí es parla de quines són les millores preferents que hi ha, ell diu que no es vol concentrar amb els Jocs olímpics o World games del 2021 que tant en Mike com en Martin tenen com a prioritat. Hi ha moltes coses molt més importants. De moment BI no ha millorat gairebé gens en els últims anys, EBA sí que ho ha fet, com podem veure amb l'increment dels països participants. Sud-Àfrica té molts diners per dedicar als seus jugadors i ella és la que està més a favor de fer els Mundials pels 5 continents. En Peter Hawley va estar a Bridlington i va quedar impressionat però l'única cosa que va dir que s'havia de millorar per que això fos un esport era la unificació de les normes, (encara es juga a world rules a molts països).

Doncs intentar unificar les normes és el tema que té més prioritat pel Ross, en Paul parla de Bèlgica i diu que hi ha moltíssims jugadors però el 80% juguen a world rules. pel que fa el tema econòmic és la feina que té ell ara per veure quins patrocinadors pot aconseguir i quines mesures pot prendre quan s'acabi la propera reunió de BI.

Bé, doncs aquí acaba la seva intervenció i en Mike i Martin entren a la sala,

Se'ls i comunica el canvi en la votació degut a que la constitució només permet votar un membre, tots dos sorpresos és rellegeixen el punt 3.4 i hi ha una mica de discussió diuen que ara no és moment de fer canvis, però en Ross reclama que seria anti-constitucional, després de que cadascú digués la seva en Kevin demana silenci i proposa fer una votació per decidir que fem, els candidats surten de la sala i tots els membres menys 2 abstencions estem d'acord en votar un sol membre tal com diu la constitució. Això em va agradar ja que en Martin com a segon candidat no em feia gens el pes.

Finalment doncs el resultat de la votació és:

Ross 5

Mike 3

Martin 2

Abstenció 1

Els candidats entren a la sala i se'ls i comunica el resultat i després d'això hi ha un silenci i en Kevin dóna unes paraules de reconeixement a en Martin per la feina feta i tot seguit un aplaudiment general, en Ross pregunta quan està prevista la reunió de BI i la resposta del Martin és no abans de 10 setmanes.

Doncs en Kevin dóna per acabada la reunió i la gent va recollint i marxant cap al bar. Vaig preguntar al Ross que venia després d'això i em va dir que de moment, veure com anirà la reunió de BI i dependent del resultat ja veurem cap on va la cosa.

Per acabar, vaig estar parlant amb en Sean una mica i no hi va haver res de nou a part de que Gibraltar té un nou "comitè" format per la Jill Kearney i l'Alison Balban. Després, en un altre banda, hi havia en Paul Coldrick i la Catherine que sospito que van votar al Martin ja que és parlava de lo bé que ho havia fet des del principi. D'altra banda en Mike, Kevin i en Trevor es van tornar a tancar a la sala.

Finalment, les meves conclusions són que en Ross farà bona feina i que passaran coses, en Mike Leavans és una mica mafiós, i en Martin estava "tocadet", però ja li passarà.

Per acabar, vull recordar la importància de participar en el campionat Europeu, per mi és la nostra competició i allà és on es fa la reunió general de la EBA i és important que hi assistim, l'última vegada jo vaig haver de jugar i no vaig ser present a tota ella, doncs seria interessant que en cas de participar com a jugador ho fes com a reserva. Els costos d'aquesta reunió han estat elevats, els preus dels vols de tornada estaven pels núvols, degut a que ha coincidit amb el pont aquí.

Doncs això que és necessari que animem a la gent a viatjar a Bridlington, com a mínim un parell d'equips i seria fantàstic tornar a enviar un equip d'onze com vam fer fa uns anys.

Moltes gràcies i si teniu algun dubte ja m'ho direu, adjunto el discurs del Ross i la constitució de BI.

Aram Bernaus

Discurs de Ross McInnes

Des que vaig decidir demanar al meu país que presenti el meu nom per a l'elecció a la junta de BI he descobert algunes coses interessants.

En primer lloc, el que els països membres estan buscant, opinions molt diferents sobre com cada un d'ells veu el nostre futur.

Alguns estan buscant paritat amb els països grans respecte les oportunitats que senten que aquests tenen abans que ells.

Alguns volen canviar la forma que portem els esdeveniments internacionals i quants en tenim cada any.

Alguns volen més èmfasi en la política de drogues i la conducta, i que també es controlï l'alcohol.

Alguns pensen que hauríem de tenir un campionat del món cada any.

Principalment tots volen més participació en decidir les coses importants que tenen a veure amb els nostres principals esdeveniments però molts més volen més diners en premis i cobertura televisiva del nostre joc.

La meua resposta a tots vosaltres és "Per què no hem estat discutint tot això durant els últims 8 o 11 anys?" No té sentit.

Les persones que es responsabilitzen de tot això, i estic parlant de la junta actual de BI, no semblen parlar els uns i els altres ni a diari, ni un cop a la setmana, i potser ni fins que hi hagi un esdeveniment que cal comentar... i ja que només es celebra un esdeveniment cada dos anys, què ens diu això?

No em posaré davant vosaltres aquí i començaré a parlar malament de persones que conec des de fa anys, ho podia fer tot el dia si calgués però em sento, com la majoria de vostès aquí avui i altres que no han pogut assistir-hi, que ha d'haver un canvi, ARA, no d'aquí 6 mesos o fins i tot d'aquí més temps en el futur.

Les persones que porten BI no han fet res per fer que el nostre esport creixi, se'ls va col·locar sense un líder real quan Peter va morir: va ser la seva visió la que va fer BB i BI i va ser ell el que canviés el joc de bola petita i mostrés a les altres modalitats de billar que podríem estar allà entre els grans igual que el snooker i el billar americà, però quan va morir ens vam quedar amb gent que sí estimava el nostre joc però que no tenia una visió de com portar-nos a un nou nivell, aquestes persones tenien feines a temps complet i donaven el seu temps lliure per fer això o allò...però què ha succeït? Un altre gran ha entrat en escena, la bola 8 xinesa, i de nou sembla que ens situarem darrera d'ells. No podem dir que ningú, ni tan sols en Peter, podria haver impedit que facin

aquest salt tan gran per davant nostre amb la quantitat de diners que tenen per invertir, però el nostre joc no ha anat enlloc en 14 anys.

Sóc un promotor d'esports a temps complet, a escala petita, sí, però a temps complet de totes maneres. La meva principal font d'ingressos és el billar i així ha estat des de que em vaig convertir en professional a l'any 1983. Des de llavors he guanyat tots els esdeveniments importants que hi ha en el món de bola petita, ben al principi del Embassy World Championship em van demanar que m'unís amb ells, en George em va fer una gran oferta, que em garantia un lloc en les fases televisades de tots els esdeveniments televisius que ell muntés com a cap de sèrie, amb premis en metàl·lic garantits i que tindria exhibicions a través dels seus contactes.

Vaig pensar "fantàstic" però em va demanar que fes una cosa que no estava disposat a fer, deixar el PPPO. És que anàvem bé, res espectacular, però érem un grup fantàstic grup de jugadors, als quals havia arribat a estimar. Encara que no ho cregueu, els diners m'eren importants. La cosa m'anava bé, però podria anar encara millor amb el suport d'en George. Sabia això, però no podia donar l'esquena a la PPPO, mai sabré si va ser un error: econòmicament sí, però amb tota la resta crec que no.

En George va arribar a fer tots els seus grans esdeveniments amb el suport de Embassy, va rebre el suport de la WPA i té el seu WEPF sota la seva ala, però això no va ser suficient per a George, que volia ser tan gran com el snooker, tan gran com el WPA, i no volia que ningú li digués el que havia de fer, així que més endavant després d'un desacord, se'n va anar.

Mentrestant havíem establert el nostre propi òrgan de govern, el EUKPF, era petit però no teníem ningú que ens digués el que podíem i el que no podíem fer, fins que un dia en Bridlington, BAPTO, Tom Gillvary i Alan Marshall van tractar de fer precisament això: volien que l'esdeveniment es convertís en seu, que no pertanyés als països, així que vaig demanar a en Martin, el president en aquell moment, que lluités en contra d'això, encara que fos tard en l'any, i que no teníem seu per muntar un campionat, ni cap patrocinador, ni res per els nostres jugadors dels nostres campionats del món, però era millor anar per lliures i mantenir la titularitat del esdeveniment que lliurar-lo a persones que no tenien cap interès real en el que volien els jugadors.

Vaig tornar a casa i vaig explicar-ho tot a la meva dona, sona de tontos però és que la veritat és que ISP Scotland som simplement dues persones, jo i la Michaela: si les coses van malament, i així a vegades hi han anat, llavors perdem com a parella, igual com guanyem tots dos quan les coses van molt bé.

Vam decidir tornar a Morecombe, comprovar la disponibilitat del Dome, vam parlar amb l'ajuntament, que ens ho va deixar sense demanar res a canvi, a continuació, vam anar de porta en porta demanant el patrocini de hostals, i també de pubs i clubs, i al final, vam muntar un bon campionat, res de l'altre món, però vam cobrir tots els costos i els jugadors tenien el seu propi campionat.

L'any després de que el BAPTO i altres van intentar de muntar els seus propis mundials a Bridlington, ens van venir a buscar al EUKPF demanant que tornéssim amb ple control del nostre propi campionat i la resta, com diuen, és història.

Aquí voldria afegir un comentari respecte el Campionat Mundial de 2002, celebrat a les Illes Shetland. ISP Escòcia va anar al Consell de les Illes de Shetland amb una presentació de PowerPoint demanant £78.000 per portar-hi el Campionat Mundial. El Consell hi estava d'acord però algú va filtrar a la premsa la quantitat que es va posar abans que hi anéssim i vam rebre molt mala premsa, es preguntaven coses com "Per què estaven donant quantitats de diners així a jugadors de billars?"

Bé, quan marxàvem la premsa havia canviat de to i s'escrivien grans coses sobre nosaltres i el Consell ens va convidar de nou, però els vaig explicar que no hi havia res a fer a l'illa i que els JUGADORS no hi tornarien. Vam donar suport als Shetland, ja que feia anys que ells donaven suport a la EUKPF.

El motiu per què parlo d'això aquí és que ara per ara deixem a cada membre, sigui un EBA o un d'africà o ara Austràlia, fer la seva proposta d'organització en lloc de sortir amb la informació rellevant a buscar el finançament per la proposta que sigui. Nosaltres podem ensenyar a qualsevol patronat de turisme, govern o ajuntament el que guanyarien portant centenars de jugadors i seguidors a la seva zona durant una setmana o més. Vam basar la proposta que vam fer a les Illes Shetland en unes despeses de £500 per persona: més de 700 persones van anar-hi, això és £350.000 mínim, deixant de banda la cobertura televisiva, i ara podem afegir tota l'exposició d'altres mitjans de comunicació que s'obté de pàgines web, de Twitter, de Facebook, etc.

Tenim un producte que es pot vendre a un munt de nacions que ens volen, però ni tan sols hem intentat fer-ho perquè només demanem que els països membres facin el que puguin i si la proposta és prou bo es posa en la llista perquè la resta dels nostres membres la votin i tot el que passa és que es fa un campionat, amb taules, es lliuren uns trofeus i uns premis i es comença de nou. Quin futur té això? Amb l'esdeveniment que tinc juntament amb els meus socis a Catalunya almenys construïm d'un any al següent, analitzant com ho podem millorar, i no és tot sobre els diners en premis, també importa el streaming, enganxines, temps de lleure, llocs on es poden fer visites, fent altres coses durant l'estada etc.

Hi ha un munt de coses que podria compartir amb tots vostès però per dir la veritat no ho vull fer. El passat per a mi és el passat, conec a en Martin des que va venir d'Irlanda per jugar en el meu tour d'Escòcia i encara que no fa tant que conec a en Mike, sí que el conec més o menys des de quan ell i en Joe es van posar a treballar junts i Joe em preguntava com ho feia per muntar campionats.

Hauré de treballar amb ells de nou després d'avui, independentment de si ells són elegits de nou o sóc elegit jo, així quin sentit tindria fer sorgir un munt de coses que farien mal al nostre esport en lloc de portar-nos cap endavant?

Com he dit al principi, sóc un promotor modest però tinc l'experiència i els contactes pel fet de que treballa a temps complet pel nostre joc per assegurar que com a mínim quan els nostres jugadors van a un Campionat Mundial acabin dient "genial, em moro de ganes per d'aquí dos anys". Sóc jo la persona que ens portarà al nivell que buscava en Peter? No. Però estaré disposat a passar la batuta quan ell o ella aparegui. Mentrestant, doneu-me l'oportunitat de canviar les coses, de fer propaganda pel nostre joc amb tothom, de parlar amb TOTES les nacions sobre l'adopció d'un sol reglament sota la bandera de BB, d'utilitzar les tecnologies existents avui dia, d'establir una secció d'àrbitres i d'entrenadors, d'implementar una política de drogues i utilitzar-la per mostrar que les drogues no han de ser part del nostre joc, però sobretot de fer créixer el nostre joc perquè els jugadors de billar puguin gaudir d'esdeveniments com la Copa Mosconi. No veig per què els nostres jugadors com en Christopher Lambert no poden rebre el mateix tracte que els millors jugadors del pool americà o el snooker.